

רצוי נחמן

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

סיפור השבוע

א' ז'ה הפכו

(שבחי הר"ן)

עש (יז) גם אמר, שהוויג של הצדיק האמת קשה עליו ענין זה; ולא די, שאין לו שום תאוה כלל, כי-אם אדרבא, יש לו יסורין מזה, ממש כמו יסורי התינוק בשעת מילה, כי ממש יסורין אלו יש להצדיק בשעת זוג, ויותר מזה, כי התינוק אין לו דעת, על-כן אין היסורים שלו גדולים בלי-כן, אבל הצדיק, שיש לו דעת, יסוריו גדולים מהתינוק, וזה היה אצלו דבר פשוט. ואמר, שכל אדם יכול לזכות לבוא למדרגה זו, וכפי הנראה מדבריו היה, שקדשתו של עצמו גבוה עוד יותר ויותר.

עש (יח) ואמר, שאצלו איש ואשה שוין, הינו שאין מגיע לו שום צד מחשבה בשרואה אשה, רק הפל שזה אצלו בעיניו, כאילו רואה איש. ואמר פעם אחת, שאינו מתירא לא מאשה ולא ממלאך. ובוהו יש הרבה לבאר, כי מי שיש לו עדין איזה צד פחד כל שהוא מהרהורי אשה, אפלו אם הוא נקי בזה, רק שאינו נקי בתכלית הזכור, ועדין יש לו איזה פחד כל שהוא מזה, הוא צריך לפחד ממלאך, אבל הוא התפאר, שאין לו שום פחד מזה, על-כן אין לו פחד ממלאך. וזה מרמז קצת בדברי רבותינו זכרונם לברכה: "אנא בשרא, ואנת אש — ואנא עדיפנא מנך", שאמר רב עמרם חסידא אל המלאך, ומובא בדבריו, זכרונם לברכה, בהתורה "תקעו — ממשלה", סימן א' בלקוטי תנינא, עין שם היטב, והבן:

ידב זאת תהיה תורת המצרע ...

תקון המצרע, שהוא הפעל לשון הרע ומחלקת שעשה מריבה בין אדם לחברו ובין איש לאשתו, תקונו להשתדל לקרב נפשות להשם יתברך, שעל-ידיה עולה כבודו יתברך מזלותא דגלותא ועולה לשרשו, עד שעל-ידיה נמשך שלום בכלל ובפרט ונתתקן המחלקת, ועל-ידיה נטהר המצרע הנ"ל מטמאתו. אך הוא צריך לזהר מאד שלא להשתדל בהתקרבות הנפשות בכדי לגדל כבודו על-ידי זה, חס ושלום, כי אזי לא יוכל לקרב הנפשות כלל ולא יקבל תקונו בשלמות, רק יהיה כל פונתו רק בשביל כבוד השם יתברך (הלכות שילוח הקן ג' לפי אוצר היראה - מחלוקת - ל"ג)

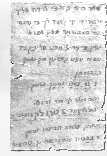
ידח ורחץ במים וטהר ...

כל הטמאים אינם עולים מטמאתן כי אם על-ידי מים, וכן אי אפשר לכנס לשום קדשה פי אם על-ידי מים, כגון הפהנים בעבודתם. וכן בבקר בקומו, וכן קדם תפלה ותורה צריכין לטבל או לטל ידיו במים, וכל זה מחמת שהמים קדמו לכל הבריאה, כמו שאמרו רבותינו ז"ל.

נמצא שעקר חדוש העולם התחיל מן המים, ועל-כן שם עקר שרש הדעת של אמונת חדוש העולם, שעל-ידיה עקר הטהרה, ורק על-ידיה נכנסין בעבודת השם, כי זה עקר יסוד האמונה הקדושה, בחינת "בראשית ברא אלקים" שהוא התחלת התורה, וזה עקר הקדשה והטהרה. ולהפך, כל הטמאות נמשכין מזהמת הנחש, שהוא בחינת כפירה בחדוש העולם, חס ושלום. ועל-ידי טהרה במים, על-ידי טבילה או נטילה כפי הדין, זוכין להמשיך על עצמו הארת מימי הדעת שיתגלה לעתיד, בחינת "כי תמלא הארץ דעה כמים לים מכסים", שעל-ידיה זוכין לאמונת חדוש העולם, שכל הקדשות וכל עבודת השם תלויים באמונה זו, כי זה יסוד התורה והעבודה, לידע ולהאמין שהוא יתברך יחיד וקדמון וברא את העולם יש מאין המחלט (הלכות נטילת ידיים בסעודה ד' - אות ד' לפי אוצר היראה - מקוה, אות ה')

תזריע מצרע

* מתוך ספר לקוטי הלכות * יבג, וביום השמיני ימול בשר ערלתו ...

אמרו רבותינו ז"ל: הפל צריך תקון: התרמוסין צריכין תקון, החטים צריכין תקון, גם האדם צריך תקון על-ידי מצות מילה, פי נברא ערל.

כי האדם בעת שיוצא לעולם עדין אין לו שום זכות שבעבורו יצא לעולם, ואזי הוא בבחינת תחלת הבריאה, שנברא העולם בחסדו לבד בלי שום אתערותא דלתתא, שזה בחינת עניות ומקבל, דלית לה מנרמה כלום נשאין לו כלום מעצמו, ולחמו הוא בחינת נהמא דכסופא נלחם של בושה, ומשם אחיזת העצבות והדין, שמשם אחיזת הערלה, בחינת הקלפה הקודם לפרי, ועל-כן בהכרח שיוצא האדם ערל. ועל-ידי שמלין את התינוק וכוורתין הערלה דחפיא על ברית, שזה עקר תקון האדם, פי מקדם לא היה בגדר האדם כלל, פי עקר צלם דמות אדם הוא בשהוא מהול.

נמצא שעל-ידי מצות מילה אנו מתקנין את התינוק על-ידי עשייתנו בבחינת אתערותא דלתתא, ועל-ידיה בעצמו מכניעין ומבטלין הערלה בשרשה, ואז נתגלה הברית, שהוא בחינת "צדיק יסוד עולם", בחינת משפיע, הפך בחינת מקבל. וזה בחינת השמחה של מילה, כי מכניעין על-ידיה אחיזת העצבות, שהוא בחינת פגם הברית, בחינת ערלה דחפיא על ברית, ונתגלה האור של בחינת הצדיק שהוא בחינת משפיע, בחינת שמחה, כמו שכתוב: "אור זרע לצדיק ולישרי לב שמחה" (הלכות העושה שליח לגבות חוב ב' - אותיות י"א י"ב לפי אוצר היראה - מילה, מ"ד)

יש ענין שנתהפך הכל לטובה!

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"ב, ר"ט)

טוב להגיד ולשיר נ נח נחמן נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

תּוֹשֵׁי יִשְׂרָאֵל

שיחות נלהבות מפי רבי ישראל זצ"ל

רבי נפתלי פהן זצ"ל

נחוניא בן הקנה, שהוא, אנא בכח גדלת ימינך תתיר צרויך. קבל רנת עמך שובנו טהרנו נורא. נא גבור דורשי יחודך כבבת שמרם, ברכם טהרם רחמי צדקתך תמיד גמלם. חסין קדוש רוב טובך נהל עדתך. יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדשתך. שועתינו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. ובעולם הבריאה יהיו נמתקין הדינים עליידי השלשה ידים שהם שני שמות (אקי"ק יקי"ו) שעולים מ"ב, ובאצילות יהיו נמתקין עליידי שם הויה פשוט, ומלא, ומלא דמלא, שעולה מיב אותיות:

● אנא רחם מלא רחמים, רחם על החולה הזה (או על האיש הזה אם הוא בשאר צדה, ר"ל), ותעורר כל השלשה ידים שבפינה עלאה שבכל השלש עולמות, אצילות, בריאה, יצירה. שהם ידהגדולה, ידהחזקה, ידהרמה. ועליידיה תמתיק ותבטל כל הדינים שבוה העולם העשייה, מעל החולה הזה ומפל ישראל, ותפדה אותו מהרה מפל הצרות וכל הדינים שגורו עליו אפלו אם הוא אחר גורדין, ותשלח לו מהרה רפואה שלמה מן השמים, רפואת הנפש ורפואת הגוף בתוך שאר חולי ישראל. ותורני ותלמדני בכל-עת שיביאו לי מעות על פדיון, שאוכה לידע ולכון האמת, כמה וכמה מעות צריך האיש לתן בשביל פדיונו כפי הדינים הנאחזים בו.

● גם תרחם על המביא הפדיון שלא יהיה קמצן, ויתן כפי מה שצריך לתן באופן שיצאו ממנו כל הדינים ויגיעו ויעלו להשלשה ידים העליונים הקדושים. ויהיה נמתק בשרשן העליון שבפינה עלאה. כי גלוי וידוע לפניך שאין אתי יודע עד מה איך להתנהג בזה.

● רחם מלא רחמים, על הדור העני הזה, אשר אין מי יעמד בעדנו. רחם על כלל ישראל ועל החולה הזה, ותמתיק ותבטל כל הדינים מעליו ומעל כל ישראל, ותרפאהו מהרה רפואה שלמה ותחלימהו ותחיהו ותשיבהו לאיתנו בקרוב, ותעורר לבו שישוב אליך באמת מהרה, ותמלא עליו רחמים פי אתה הוא בעל הרחמים. "פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו". כי אין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים, כמו שכתוב, יחל ישראל אל ה' כי עם ה' החסד והרחבה עמו פדות. והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו. אמן פן יהי רצון: (לקוטי תפילות - מתוך תפילה כ"ג)

✳ ... רבי נפתלי (פהן זצ"ל - חותנו של רבי אברהם ב"ר נחמן זצ"ל ביווג שני), ראיתי אצלו דבר פלא, היה לו חנות של הערינג, בעיר העתיקה ברחוב היהודי. אשתו ישבה בחנות, רק לפעמים כשהיתה צריכה ללכת לקנות, ללכת הביתה לבשל - אז הוא ישב בחנות. והוא התנהג כמו 'בעל הבית' פשוט, הוא היה כזה צנוע שהיה ענין אחר לגמרי, כמו בעל הבית.

✳ הוא היה הולך - היה לנו בית הכנסת, קראו אותו 'די עגונה שולי' - הבית הכנסת של העגונה - היה איזה אשה עגונה וזה היה הבית שלה או משהו אחר. על כל פנים, כך קראו אותו 'די עגונה שולי'. ואנחנו התפללנו שם, זה היה ברחוב חרון, אצל השערים של מקום המקדש. נו, ורבי נפתלי ישב אצל הבית הכנסת, וממקומו עד שם היה מעלות ומורדות, והיו צריכים לעלות ולרדת. והוא כבר היה יהודי זקן, כל השבוע לא היה מנין, רק בשבת - אז היה מגיע בליל שבת לבית הכנסת שלנו.

✳ והיא היתה לה חנות, ועבדה קשה, לרוץ לחנות, לרוץ לבית לבשל. על כל פנים, היתה עיפה. אז הוא נהג - אנו עושים רקודים בכל יום אחר התפלה - ערבית, וכל שכן בשבת, שבת! והוא נכנס בהמעגל והסתובב פעם אחת, ויצא והלך הביתה, ואני הלכתי אחריו. והוא אמר לי: אל תתפלא למה אני יוצא, למה אני מניח את הרקוד, כי היא עיפה, ויכולה להרדם. על כל פנים, הוא הולך בשביל 'שלוש בית'. נו, ואני הלכתי עמו, ודבר עמי כל הדרך, ואני - זה היה אצלי 'מתנה', כי אני חשבתי שעכשיו יגיד לי: עכשיו לך מפה, עכשיו אני צריך לעשות מצוה, אני צריך לכנס הביתה, כדי שתוכל לאכל, שתשמע קדוש, שלא תרדם! לא - הוא הלך עמי ודבר. והלכתי עמו עד הבית שלו, ואצל הבית שלו נעשה לו דבורים כזה, ואז הוא המשיך זמן ארך - הוא שכח שיש לו בית!...

✳ ואני כל כך נהייתי מהדבורים, וחשבתי שאני כבר נצול - אני כבר לא אבוא לידי תאוות... כאלה דבורים!

✳ נו, והוא עמד עמי - לא זכור לי כמה זמן, שעה או יותר - הוא עמד עמי אצל הבית שלו, ולא נכנס לבית, הוא עמד עמי ודבר! וזה היה דבורים כאלה, שלא תמיד מתרחש דבורים כאלה - לאו בכל יומא מתרחש נסא...

✳ ורבי נפתלי היה חכם ומשכיל. אבל ה'תמימות' וה'אמונה' היו חדות עצום! היה מנח על הפנים שלו 'חן של אמת', כזה!

✳ היה מתבודד תמיד - הוא לא ספר לי, אבל תפסתי את זה. האנשים שלנו הם צנועים - מחבאים.

עצות ותפילות

פדיון, ג-ד

קימת חצות מסגל כמו פדיון.

ראוי להרגיל את עצמו לתן בכל פעם על פדיון, כדי להמתיק הדינים מעליו בכל פעם. ואפלו בשאין לו שום חולה ושום צער בתוך ביתו טוב לעשות פדיונות בכל פעם, כדי שלא יבוא לידי צער וחלאת חס ושלום. וכך נוהגים כמה כשרים במדינות קיר"ה דוין, שנותנים על פדיונות תמיד (ועיין בלקוטי מוהר"ן, מענין פדיון - בסיומן מ"א ובסיומן ק"פ, ובסיומן רט"ו, מענין כ"ד מיני פדיונות).

● יהי רצון מלפניך, שימתקו הדינים והגבורות הקשות מעל (פלוגי בן פלוגי) עליידי פלא עליון שהוא חסדים גדולים ורחמים גמורים ופשוטים שאין בו תערוכת

מיצה גדולה
להיות בשמחה
תמיד...
מתפללים